

BLACKBIRD**Autor:** David Harrower**Editorial:** Faber & Faber**Any:** 2006**Llengua:** anglès

Sinopsi: Ray és un alt càrrec d'una empresa que un bon dia rep la visita d'Una, una antiga amant que ve a demanar-li per què la va abandonar quinze anys enrere. Ray se sent francament torbat per la presència d'Una i intenta fer tots els possibles perquè se'n vagi discretament, ja que, des del seu afer, Ray s'ha canviat el nom i ha refet la seva vida amb una altra dona i la filla adolescent d'aquesta última. I és que, quan es van conèixer, Ray tenia gairebé trenta anys i Una només era una nena de dotze...

Comentari: L'any 1995, David Harrower va sorprendre el món teatral amb la seva *opera prima*: *Knives in Hens. Ganivets a les gallines* –títol amb què es va representar al Teatre Nacional de Catalunya el 2001 sota la direcció d'Antonio Simón– és una obra radical que mostra com una camperola canvia la seva forma d'entendre el món i les relacions que s'hi donen a través del descobriment del llenguatge i de la capacitat que aquest té per poder arribar a descobrir el propi jo. L'obra va tenir un èxit esclatant i des de llavors s'ha representat en multitud de països. Ara bé, com passa de vegades en el cas d'autors que escriuen unes primeres obres exitoses, les peces teatrals que Harrower va escriure posteriorment van gaudir de poc èxit i van ser titllades per la crítica de menors. Títols com *Kill the Old*,

Torture their Young (1998), *Presence* (2001) o *Dark Earth* (2003) van passar gairebé desapercebuts. I quan qui més qui menys ja creia que David Harrower seria un altre de tants autors que passen a la història per una sola obra, l'estrena aquest estiu al Festival d'Edimburg de *Blackbird*, sota la direcció de Peter Stein, ha sorprès per la rotunditat i l'atreviment amb els quals ha tractat un tema tan tabú com és la pedofília.

David Harrower ha elaborat *Blackbird* amb un estil sec, aspre, gens procliu a les concessions. A la manera de Thomas Bernhard, és a dir, amb una mena de vers lliure que respon a les vacil·lacions i als canvis de tema, Harrower va teixint una tensió creixent entre els dos personatges principals que només explota al desenllaç. Seguint gairebé les pautes d'un *thriller* clàssic, *Blackbird* retrata el retrobament d'un home i una dona anys després que ell aparentment l'abandonés. La peculiaritat del retrobament, però, és que quan va tenir lloc la relació, d'uns tres mesos de durada, la dona, anomenada Una, tenia poc més de dotze anys. Immediatament, al lector/espectador l'assalten les mateixes preguntes que Ray, l'home que la va seduir, es fa des del moment que retroba la dona: què ha vingut a fer ara, després de quinze anys? Es vol venjar? Li vol fer xantatge? Al llarg de l'obra, Harrower juga amb tots aquests interrogants, mantenint l'atenció del lector o espectador en tot moment. Només al final, però, se sabrà que Una ha vingut a recriminar-li, no que la «pervertís», sinó que l'abandonés, perquè la seva relació –i això és el que retrata magistralment Harrower amb un ús precís dels mots per part dels personatges i uns silencis escollits al mil·límetre– no va ser res més que una història d'amor, purament i simple. Evidentment, el que va fer Ray va ser imperdonable, però, a la vegada, Harrower assenyala

